

Sana Ağladım Sen de Ağla Sana

– yâren-i aşk · 11 Ağustos 2011

"Bazı aşklar, yalnızca ayrılıkları için bile değer...." (Murathan Mungan)

/kahramanını yitiren bir masaldan düşerse elma
yaralarına allanır aşk yasaklara mahkumca/

b i l m e z s i n
yokluğuna terlemiş mağrur şiirleri
bir el uzatımında sen kanayan ıslak türküleri...
sen içinde yine
gecenin yıldızları süpüren kuru karanfil rengi etekleri
katran karası hüznülere yazılmış aşkın adı
s o n r a s ı ;
her şiirin soluna iliştilmiş birkaç mendil
kirpiklerimde buz damlaları
v e
damağımda gitmelerinin ağlamaklı tadı...

b u l m a b e n i !
vuslatsızlığımızla ıslanan göğsüne sokulan yabancı kokularda
ne olur bulma!
can çekişirim yasağıma mührünü vuran kara duvaklı soluklarda
parmağına dolanan hiçinde avaz avazken mahpusluğum
düşümlerinin eşiğinde içten içe söner ağırlı ışıkları şehrin
hadi! zil takıp oynasın ulu orta
toplasan bir sevimlik etmeyen sebeplerim...

ben bu kadar sen iken
artık hangi dönemeçten dönsem
a ş k !

son nefesimi sana sakladım
cenneti sırtlayan bakışlarının
en koyusunda kayıbım hala...
belki ondan
ayrılığa yenik öpüşlerin bereketsizliğine sualsiz gülümseyişim

avuçlarımı kanattıkça lâl duaları yineleyerek aminleyişim

her veda kuyruklu bir yalan aslında
vuslatlara kamaşan çocuksu gözlerinde uyanır umut giderken
belkide ilk defa
uzansan sevdaya değer ellerin
bin sen boyu biriktirdiğim sevinçlerim var
gökyüzüne uzanan birbirinden kıskanç hayallerim
hayalinle söyleşirken kadehlerce devirdiğim özlemlerim var
ah! hangi serseri kentün gücü yeter seni benden almaya?
boylu boyunca güze bulanınca hep aynı mı bu dava?

sana ağladım
hüznün alnımın çatısından öperken içli içli
anladım aşkın mihri ömür ömür sabır
terazinin bir kefesi kahrken...
sen de ağla sana!
bak her lokma huzur sehpalardan kaydırılırken
kendi ipini çekiyor yedi kuşaktır başını beklediğin düşün
ö y l e y s e
sen de allayıp pullanan uçurumlar mı sahiplendin?
s u s ! sen de başka diyarları mı süsledin?
acıya yüreklenmek için...
ama öteleri kayıp
asırlardır okşanmıyor ki saçları uzakların

şimdi isterse "o gün" bugün olsun
dağılsın hayat orta yerinden
acı değen içime yollar dizilirken
karanlığa el yordamıyla assın kendini her dizem
geri sayma artık!
h a d i ! alma beni kendimden
saklama koruluklarına
en fazla bir kez düşerim nasibinden
yüreğimi beş vakit aşkına adamışken...

31temmuz2011

İcLaL AyGÜN